

bud. Børn kan have et behov, som bliver vurderet af forældrene, af barnet selv eller af andre, at nu er behovet der, og så er det vigtigt, at man kan komme i en daginstitution, og at man ikke skal vente på, at en anden lige pludselig kan springe over på listen, eller at der bliver taget andre hensyn end hensynet til barnet.

Det fører mig så også til svaret til Venstres ordfører. I Socialdemokratiet mener vi, at der skal være pasningsgaranti, og at man skal have tilbudt en plads, fra barnet er 6 måneder. Og i de kommuner, hvor der ikke er pasningsgaranti, jamen der mener vi, at den bedste måde at fordele børnene på i dagtilbud er anciennitetsprincippet og så sikre, at de forældre og det barn, der vil i dagtilbud, og hvor forældrene er arbejdsløse, kommer i dagtilbud, også selv om det sker før det forældrepar, hvor begge er i arbejde. Det var et klart svar.

Kl. 11.35

Formanden:

Fru Pia Kristensen som ordfører.

Pia Kristensen (DF):

Lovforslaget giver kommunerne mulighed for at ændre på rækkefølgen for børns optagelse i dagtilbud, uden at der ændres på børns grundlæggende adgang til at få en plads i et dagtilbud. Ophævelsen af anciennitetsprincippet er et udtalt ønske fra kommunernes side, fordi deres handlemuligheder er blevet begrænset i forhold til en praktisk anvisning af pladser.

De fleste af landets kommuner har pasningsgaranti, men der er altså fortsat kommuner, der finder det vanskeligt at få anvisningen af pladser til at fungere optimalt, når anciennitetsprincippet skal lægges til grund.

I Dansk Folkeparti støtter vi forslaget om at ændre den nuværende lovgivning, hvor børnene får plads i den rækkefølge, de er født. Vi mener, at pladserne skal tildeles børn dér, hvor behovet er størst, og det drejer sig om børn af udearbejdende forældre.

Lad os tage fru Hansen, der skal tilbage på arbejdsmarkedet efter en endt barselorlov. Hun har meget svært ved at forstå, at der ikke er en institutionsplads til netop hendes barn, når den hjemmegående fru Olsen inde ved siden af har fået en plads til sit barn, blot fordi hun fødte to måneder før fru Hansen.

Det princip har Dansk Folkeparti også svært ved at forstå, og derfor ønsker vi, at reglerne

skal ændres, så vi i højere grad kan tilgodese fru Hansen og hendes lidelsesfæller. For det er vigtigt, at forældre i arbejde kan bevare tilknytningen til arbejdsmarkedet. Det må være sådan, at institutionspladser tildeles familierne med det største behov; det er kun ret og rimeligt.

Der har været en del kritik af lovforslaget, både i medierne og i de høringssvar, der er kommet til forslaget. Af et af høringssvarene fremgår det, at man frygter, at familier, hvor en af forældrene eller begge forældre er arbejdsløse, vil blive udsat for yderligere ventetid end med anciennitetsprincippet, og dette kan få konsekvenser for børn af arbejdsløse, som i mange henseender allerede er underprivilegerede. »Allerede er underprivilegerede«, hvad mener man egentlig med det? Mener man, at arbejdsløse forældre er blottet for evnen til at give deres børn pædagogisk og socialt indhold i hverdagen og er ude af stand til at udvikle barnets kompetencer?

I Dansk Folkeparti mener vi faktisk, at det er dybt kritisabelt at betegne børn af arbejdsløse som underprivilegerede. Arbejdsløse forældre er nøjagtig lige så gode forældre som alle andre. Ja, man kunne måske ligefrem forestille sig, at det ville være et privilegium for små børn, at de kunne få mere tid sammen med forældrene, inden de startede i vuggestuen eller i børnehaven.

Her fra Folketingets talerstol er lovforslaget blevet udråbt som modbydeligt og ondsksfuldt, og vi, der støtter forslaget, er blevet beskyldt for at have et perverst menneskesyn. I Dansk Folkeparti har vi kun hovedrysten til overs for det. For hvad er det egentlig, det her handler om? Det handler om, at der ikke må ændres på børns grundlæggende adgang til at få en plads. Det handler om, at alle børn inden for en vis periode skal anvises en plads. Det handler om, at enkelte kommuner ønsker at prioritere efter behov, hvilket vil betyde, at nogle børn kommer til at stå på venteliste lidt længere tid. Det har Dansk Folkeparti ingen problemer med. Derfor støtter vi forslaget.

Jeg vil slutte med at sige, at vi synes faktisk hverken, at det er modbydeligt eller ondsksfuldt, at børn skal være sammen med deres forældre. Tværtimod håber vi i Dansk Folkeparti, at de forældre, der har mulighed for at passe deres egne børn, skal gøre det. Lad os få børnene tilbage på gader og stræder og på legepladser i stedet for at internere dem i institutionerne.